

MÃ ĐỀ: 02

(Đề gồm có 02 trang)

Thời gian làm bài: 90 phút, không kể thời gian giao đề

I. ĐỌC HIỆU (3,0 điểm)**Đọc bài thơ sau và thực hiện các yêu cầu:****CẨM TẾT**

- Trần Tế Xương-

Tôi t^o ng hèo
nhưng

Anh em đừng nghĩ Tết tôi nghèo,
Tiền bạc trong kho chưa lĩnh tiễn. T. Sứ
 Rượu cũn nhẫn đem, hàng biếng quay,
Trà sen mượn hỏi, giá còn kiêu. m. ta'
 Bánh đường sắp gói e nồng cháy, b. Cám
 Giò lụa toan làm sợ nắng thiu. T. mìn
 Thôi thế thì thôi dành Tết khác,
Anh em đừng nghĩ Tết tôi nghèo. N. Luân
H. Chính

(Thơ Nôm Đường luật, NXB Giáo dục, 1998, tr.335)

Câu 1. Xác định các phương thức biểu đạt trong bài thơ.**Câu 2.** Theo tác giả, Tết cần có những thứ gì và những lí do nào khiến cho Tết của ông không diễn ra đúng như dự định?**Câu 3.** Theo anh/ chị, mục đích thực chất của những lí do đưa ra ở trên là gì?**Câu 4.** Nhận xét của anh/ chị về sắc thái giọng điệu của bài thơ trên.**II. LÀM VĂN (7,0 điểm)****Câu 1 (2,0 điểm):**Anh/ Chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 150 chữ) trình bày suy nghĩ của bản thân về ý nghĩa của tình thần lạc quan trong cuộc sống.**Câu 2 (5,0 điểm):**

Cảm nhận về bi kịch của nhân vật Chí Phèo được Nam Cao thể hiện qua trích đoạn sau:

"(...) Những lúc như thế, thì một người dẫu khôn ngoan cũng không bình tĩnh được. Nhất là khi trông thấy một thằng chí đến vòi tiền uống rượu như Chí Phèo. Tuy vậy, cụ cũng móc săn năm hào. Thà móc săn để tống nó đi cho chóng. Nhưng móc rồi, cụ cũng phải quát một câu cho nhẹ người:

- Chí Phèo đấy hở? Lè bè vừa vừa chử, tôi không phải là cái kho.

Rồi ném bẹt năm hào xuống đất, cụ bảo hắn:

- Cầm lấy mà cút, đi đi cho rảnh. Rồi làm mà ăn chử cứ báo người ta mãi à?

Hắn trợn mắt, chỉ vào mặt cụ:

- Tao không đến đây xin năm hào.

Thấy hắn toan làm dữ, cụ dành dịu giọng:

- Thôi, cầm lấy vạy, tôi không còn hon.

Hắn vénh cái mặt lên, rất là kiêu ngạo:

Câu truyện
chuyện

- Tao đã bảo tao không đòi tiền.

- Giỏi! Hôm nay mới thấy anh không đòi tiền. Thế thì anh cần gì?

Hắn dỗng dạc:

- Tao muốn làm người lương thiện.

Bá Kiến cười ha hả:

- Ô tường gì! Tôi chỉ cần anh lương thiện cho thiên hạ nhở.

Hắn lắc đầu:

- Không được! Ai cho tao lương thiện? Làm thế nào cho mắt được những vết mảnh chai trên mặt này? Tao không thể là người lương thiện nữa. Biết không! Chỉ có một cách... biết không!... Chi còn một cách là... cái này! Biết không!...

Hắn rút dao ra, xông vào. Bá Kiến ngồi nhòm dậy, Chí Phèo đã văng dao tới rồi. Bá Kiến chỉ kịp kêu một tiếng. Chí Phèo vừa chém túi bụi vừa kêu làng thật to. Hắn kêu làng, không bao giờ người ta vội đến. Bởi thế khi người ta đến thì hắn cũng đã đang giãy đành đạch ở giữa bao nhiêu là máu tươi. Mắt hắn trợn ngược. Mồm hắn ngáp ngáp, muốn nói, nhưng không ra tiếng. Ở cổ hắn, thỉnh thoảng máu vẫn còn út ra."

(Trích Chí Phèo, Ngữ văn 11, Tập một,
NXB Giáo dục, 2007, tr.153-154)

.....Hết.....

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

I. ĐỌC HIỆU (3,0 điểm)**Đọc bài thơ:****VỊNH TIỀN SĨ GIÁY**
(Bài 2)

Cũng cò, cũng biển, cũng cân đai.
Cũng gọi ông nghè có kém ai.
Mành giấy làm nên thân giáp bàng.
Nét son điểm rõ mặt văn khôi.
Tâm thân xiêm áo sao mà nhẹ?
Cái giá khoa danh ấy mới hồi!
Ghế tréo, lọng xanh ngồi bảnh chọe,
Nghĩ rằng đồ thật, hóa đồ chơi!

(Thơ văn Nguyễn Khuyến, NXB Văn học, 1979)

Thực hiện các yêu cầu sau:**Câu 1.** Bài thơ trên được viết theo thể thơ nào?**Câu 2.** Đối tượng được miêu tả trong bài thơ?**Câu 3.** Nêu hiệu quả của phép điệp từ *cũng* được sử dụng trong câu thơ: *Cũng cò, cũng biển, cũng cân đai.***Câu 4.** Nêu cảm nhận của anh/ chị về ý nghĩa trào phúng trong bài thơ?**II. LÀM VĂN (7,0 điểm)****Câu 1 (2,0 điểm):** Anh/ Chị hãy viết một đoạn văn nghị luận (khoảng 150 chữ) trình bày suy nghĩ về hiện tượng thiêu trung thực trong thi cử của học sinh trong thời đại ngày nay.**Câu 2 (5,0 điểm):**

Cảm nhận của anh/ chị về hình tượng nhân vật Chí Phèo trong đoạn trích:

“... Trời ơi! Hắn thèm lương thiện, hắn muốn làm hòa với mọi người biết bao! Thị Nở sẽ mở đường cho hắn. Thị có thể sống yên ổn với hắn thì sao người khác lại không thể được. Họ sẽ thấy rằng hắn cũng có thể không làm hại được ai. Họ sẽ lại nhận hắn vào cái xã hội bằng phẳng, thân thiện của những người lương thiện. Hắn bắn khoăn nhìn thị Nở, như thăm dò. Thị vẫn im lặng, cười tin cẩn. Hắn thấy tự nhiên nhẹ người. Hắn bảo thị:

- Giá cứ thế này mãi thì thích nhỉ?

Thị không đáp, nhưng cái mũi đỏ của thị như càng bành ra. Hắn thấy thế cũng không có gì là xấu. Bằng một cái giọng nói và một vẻ mặt rất phong tình theo ý hắn, hắn bảo thị:

- Hay mình sang đây ở với tớ một nhà cho vui.

(...). Thị chổng tay vào háng, vênh vênh cái mặt, và dồn cái môi vĩ đại lên, trút vào mặt hắn tất cả lời bà cô. Hắn nghẽn ngợi một tí rồi hình như hiểu, hắn bỗng nhiên ngân người. Thoáng một cái, hắn lại như hít thấy hơi cháo hành. Hắn cứ ngồi ngắn mặt, không nói gì. Thị trút giận xong rồi. Cái mũi đỏ của thị dị xuồng rồi lại bạnh ra. Thị hả hê lăm lăm. Thị ngoay ngoắt cái mông đít đi ra về. Hắn sừng sót, đứng lên gọi lại. Ai mà thèm lại! Còn muốn lôi thôi cái gì? Hắn đuổi theo thị, nắm lấy tay. Thị gạt ra, lại giùi thêm cho một cái. Hắn lăn khoèo xuống sân. (...). Và hắn uống. Nhưng tức quá, càng uống lại càng tỉnh ra. Tỉnh ra, chao ôi, buồn! Hơi rượu không sắc sưa, hắn cứ thoang thoảng thấy hơi cháo hành. Hắn ôm mặt khóc rung rức."

(Trích Chí Phèo, Nam Cao,
Ngữ văn 11, Tập một, Nxb Giáo dục Việt Nam, 2017, tr 151-153)

.....Hết.....

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.